Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26050
Copyright: Admont, Benediktinerstift

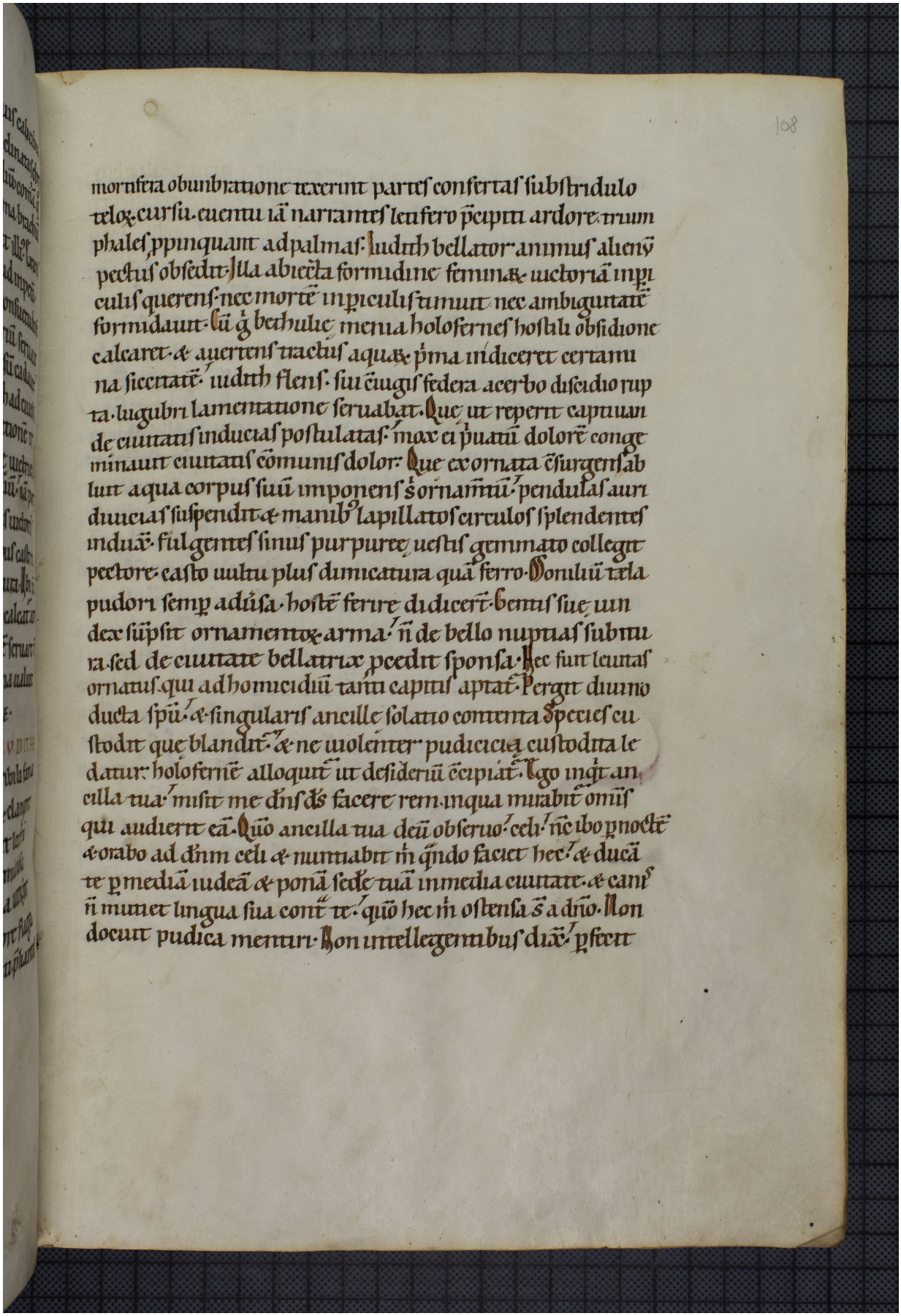

108

mortifera obumbratione texerunt partes confertas substridulo
telorum cursu. cuentu iam narramus leu fero peccti ardore trium
phales propinquant ad palmas. Iudith bellator animus alienum
pectus obsedit. Illa abiecta formidine feminae victoriam impi
cuis querens. nec mortem in periculis timuit nec ambiguitatem
formidauit. Cum igitur bethuliae menia holofernes hostili obsidione
calcaret. & auertens tractus aquae prima indicaret certami
na siccitatem. iudith flens. sui coniugis federa acerbo discidio rup
ta. lugubri lamentatione seruabat. Quae ut reperit captiuan
de ciuitatis inducias postulatas. mox ei puatum dolorem conge
minauit ciuitatis comunis dolor. Que exornata consurgens ab
luit aqua corpus suum imponens sibi ornamentum. pendulas auri
diuicias suspendit. & manibus lapillatos circulos splendentes
induit. fulgentes sinus purpureae uestis gemmato collegit
pectore. casto multu plus dimicatura quam ferro. Coniuium tela
pudori semper adusa. hostem ferire didicerit. Gentis suae un
dex sumpsit ornamentorum arma. non de bello nupturas subtru
ra sed de ciuitate bellatrix procedit sponsa. Hec fuit leuitas
ornatus. qui ad homicidium tantum capitis aptatur. Pergit diuino
ducta spiritu. & singularis ancillae solatio contenta. Species cu
stodit quae blandit. & ne uiolenter pudicicia custodita le
datur. holofernem alloquitur ut desiderium concipiat. Ego inquit an
cilla tua. misit me dominus deus facere rem. inqua mirabitur omnis
qui audierit eam. Quo ancilla tua deum obseruo. celi. non ibo per noctem
& orabo ad dominum celi. & nuntiabit mihi quando faciet hec. & ducam
te per mediam iudeam. & ponam sedem tuam in media ciuitate. & cant
ni mutiet lingua sua contra te. quo hec in ostensa sunt a domino. Non
docuit pudica mentiri. Non intellegentibus diuina. profert